

Endelig er Udgiften ved at bevare det 4de Reservekompagni saa yderst ringe, især da Mindretallet har indrømmet den dertil bestemte Kapitain af Forstærkningen, at den paa ingen Maade kan komme i Betragtning ligeoverfor Nytten af paa Krigsfod at have det tidligere paa-regnede Antal Arbejderkolonner, og saaledes i større Grad at kunne skaane Fodfolket for den meget byrdefulde Deltagelse i Forstandningsarbejderne.

Jeg maa saaledes meget indstændigt anbefale, at Hælovsforslaget søges gennemført uforandret for Ingenieurkorpsets Vedkommende, og bemærker derved, at den af det omhandlede Mindretal foreslaaede Reduktion deri kun udgjør 2 Kapitainer, 2 Premierlieutenanter, 2 Stabsfergenter, 2 Overfergenter, 1 Musiker og 1 Oberstlieutenant af Forstærkningen og altsaa har en forholdsvis meget ringe pekuniær Betydning.

Det bedes mig endnu tilladt at bemærke, at der her, ligesom ved alle tidligere Forslag til Ingenieurkorpsets Ordning, udelukkende er gaaet ud fra det Bestaaende og kun foreslaaet de Udvidelser, der ere den aller nødvendigsste Følge af de nye Fordringer i forskellige Retninger, som i Tidernes Løb ere stillede til Korpsets Virksomhed i Krigstid. Der er ikke gjort noget Forsøg paa at foreslaa en saadan Udvidelse af Korpset, som vilde behøves, dersom dets Styrke, særligt af Befalingsmænd, skulde bringes i samme Forhold til Hærens Styrke, som ved andre, velorganiserede Hære. Jeg er overbevist om, at en saadan Udvidelse vilde være til Gavn for Hæren, men har anset Forslag derom for ubetimelige nu i Betragtning af, dels at Formaålet med Hælovsrevisionen denne Gang neppe kunde være Andet end at faae den bestaaende Lovs mest fremtrædende Mangler afhjulpne, og dels at det rette Dieblit til med Held at søge det erkjendt af Repræsentationen, at ikke hele Korpsets Styrke kan gjøres disponibel til Udrykning med Felthæren, vil indtæffe, naar der forelægges Forslag til permanente Befæstninger, der formentlig med Nødvendighed maa ledsages med Forslag til Udvidelser af Fæstningsartilleriet og Ingenieurkorpset.

a d Hærens Undervisningsanstalter.

Med Hensyn til Flertalsforslaget om at nedlægge Eleverkolens Klasser, efterhaanden som Skolens nuværende Elever skulle forlade den, maa jeg særligt udtale den Formening, at det vilde være til meget stor Skade for Hæren.

Ligeledes maa jeg meget varmt udtale mig imod det samme Flertals Forslag om at indskrænke Undervisningen i Officerkolens ældste Klasse til 2 Aar. Teknikens Fremskridt og de mange Retninger, i hvilke det efterhaanden findes nødvendigt i Krigsførelsen at gjøre Brug af de nye Opdagelser, stille altid større og større Fordringer til en fortrinlig videnskabelig Uddannelse af de specielle Baabens Officerer. Den naturlige Følge heraf er, at der behøves en forlænget Tid til denne Uddannelse, og at man, ved tværtimod at forkorte Undervisningen, gjør det umuligt for disse Baaben at gjøre tilbørlig Fyldest. Skolen kan naturligvis ikke give Officererne alle de Kundskaber, de behøve; der behøves altid forsat Selvstudium. Men de Personer, der tro, at dette kan høde paa et utilstrækkeligt Grundlag fra Skolen, tage af-gjort Feil.

a d Almindelige Bestemmelser om Forfremmelse m. m.

Forsaavidt samme Flertal foreslaar, at Afgangsprøven fra Officerkolens ældste Klasse skal være uden Indflydelse paa Albersordenen for Artilleriets og Ingenieurkorpsets Premierlieutenanter, tillader jeg mig at fremhæve, at jo kortere Undervisningstiden i Klassen gjøres, desto vigtigere er det at fremme Elevernes Kappelyst, hvortil Gjennemførelsen af Afgangsprøvens Indflydelse paa Albersordenen utvivlsomt vil være et af de virksomste Midler.

S. A. M. Ernst.